

Lammetje

Gisteravond kwam ik thuis en er liep een lammetje in mijn straat.

- Wat is er aan de hand? vroeg ik.
- Ik wil naar huis, zei het lammetje huilerig, en ik ben de weg kwijt.
- Dat is lastig, toonde ik empathie.
- Mag ik naar jouw huis? vroeg het lammetje.
- Ik weet het niet... wilde ik wijfelen, de weg naar mijn huis is bekend.

Ik vroeg het lammetje naar zijn adres, waarop het lammetje antwoordde: Nijldreef.

- Dan ben je ver afgedreven, grapte ik. Lammetjes zullen toch gevoel voor humor hebben, was mijn gedachte en verdwaalde lammetjes al helemaal.

Het lammetje stampte met zijn hoefjes, mekkerde iets dat klonk als ‘niet leuk!’ en vroeg toen: mag ik in jouw diepvries wachten?

- Waarop? vroeg ik verbaasd.
- Tot de weg gevonden is, antwoordde het lammetje beslist.
- In mijn diepvries? vroeg ik verbaasd.
- Dat is zo’n rustige plek, antwoordde het lammetje beslist.

Ik sloeg in paniek en wilde dit gesprek beëindigen door gezwind mijn huis binnen te gaan. Het lammetje doorzag mijn manoeuvre en wierp zich in de deuropening. Beiden hijgend keken we elkaar diep in de ogen. Tijdens deze diepe blik werd er niet gesproken.

- Neem me niet kwalijk, zei ik ten langen leste, ik kende nog geen lammetje dat de weg kwijt is.
- Ik neem je niets kwalijk, zei het lammetje, ik kende ook nog geen lammetje dat de weg kwijt is.
- Wat doen we dan nu? vroeg ik. Ik was de draad dan toch kwijt nu.
- Je diepvries? vroeg het lammetje, met van blijdschap blinkende oogjes.
- Mijn diepvries... overwoog ik, mijn diepvries is zo klein. En reeds gevuld met brood.
- Wat voor brood? informeerde het lammetje.

– Polderbrood, gesneden, legde ik uit.

– Als ik een paar sneetjes oppeuzel, maakte het lammetje een plan, maak ik ruimte. En ik ben maar een klein lammetje.

– Ik vind je groot voor een klein lammetje, wierp ik tegen. Wanneer wil je naar huis?

– Met Pasen, antwoordde het lammetje.

– Met Pasen... herhaalde ik, wat nou als mijn diepvries voortijdig ontdooit?

– Daar zeg je zowat, zei het lammetje. Maar brood zet toch niet uit als het ontdooit?

– Nee nee, bevestigde ik, dat doet alleen water.

– Maar nu staan we hier nog in de deuropening, zei het lammetje. Je bent niet echt een man van beslissingen nemen. Of van gastvrijheid.

Het lammetje had een scherp observeringsvermogen. Ik vroeg mij af of alle lammetjes dat zouden bezitten. Zoiets kun je aan het lammetje zelf vragen, maar dat is zoiets als aan een kapper vragen of hij zijn eigen haar kan knippen. Het lammetje had dan nu een uitdagende houding aangenomen in de deuropening.

– Ik zal je mijn diepvries tonen, nodigde ik uit, maar je mag niet teveel polderbroodsneetjes oppeuzelen.

Het lammetje trippelde zo blij als een hond met zeven staarten met mij mee. In een opwelling sloot ik mijn voordeur met mijzelf aan de buitenkant van de voordeur. Ik ben weggegaan nadat ik door de brievenbus had geroepen naar het lammetje dat de diepvries in de bijkeuken stond. Of het lammetje met die tip iets heeft gedaan, weet ik niet. Ik ben er niet meer teruggegaan. Ik wilde al heel lang graag naar een ander huis.